

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu 4 czerwca 2018 roku powód T. M. wniósł o nakazanie pozwanemu H. M. opróżnienie lokalu położonego w G. przy ulicy (...). W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany wyprowadził się z ww. lokalu w grudniu 2014 roku i już do niego nie powrócił. W spornym lokalu znajduje się jednak w dalszym ciągu część rzeczy pozwanego w postaci odzieży, telewizora, mebli, który pomimo stosownych wezwań, nie odbiera ich.

Na rozprawie 26 września 2018 roku przewodniczący zwrócił odpowiedź pozwanego wniesioną 26 września 2018 roku, gdyż pomimo stosownego pouczenia naruszała ona dwutygodniowy termin do jej wniesienia. Sąd oddalił również wniosek pozwanego o odroczenie rozprawy z uwagi na konieczność konsultacji pozwanego z prawnikiem, ponieważ zmierzał on do bezzasadnego przedłużenia postępowania.

Na rozprawie 26 września 2018 roku pozwany podniósł, że: nie jest możliwe opróżnienie spornego lokalu z uwagi na wymienione zamki, jest zameldowany w G. przy ulicy (...), jest współwłaścicielem mieszkania położonego G. przy ulicy (...), opłacał rachunki i był stroną umów o dostarczanie energii elektrycznej, nie ma gdzie składować swoich rzeczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 2002 roku małżonkowie H. M. i K. M. prowadzą oddzielne gospodarstwa domowe. Do 20 grudnia 2014 roku H. M. i K. M. zamieszkiwali w G., przy ulicy (...), w którym zajmowali odrębne pomieszczenia.

Dowód: przesłuchanie pozwanego w charakterze strony k. 43 akt, zeznania świadka K. M. k. 42v-42 akt.

W grudniu 2014 roku H. M. opuścił lokal położony G., przy ulicy (...) i zamieszkał przy ulicy (...) w G. w mieszkaniu matki, z którą do chwili obecnej mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Od tego momentu zamki w mieszkaniu położonym G., przy ulicy (...) nie zostały wymienione. W mieszkaniu położonym G., przy ulicy (...) pozostała odzież pozwanego, obuwie, telewizor, radio i pościel.

Dowód: informacja z (...) w G. k. 31 akt, zeznania świadka K. M. k. 42v-42 akt, przesłuchanie pozwanego w charakterze strony k. 43 akt.

W lutym 2015 roku H. M. pojawił się w mieszkaniu położonym w G., przy ulicy (...) i zabrał z niego część swoich rzeczy.

Dowód: przesłuchanie pozwanego w charakterze strony k. 43 akt, zeznania świadka K. M. k. 42v-42 akt.

Umową darowizny z 4 marca 2015 roku zawartą przed Notariuszem D. D. w Kancelarii Notarialnej w K. Rep A Nr (...)K. M. darowała na rzecz T. M. należącemu jej majątku osobistego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w G., przy ulicy (...).

Dowód: umową darowizny z 4 marca 2015 roku zawartą przed Notariuszem D. D. w Kancelarii Notarialnej w K. Rep A Nr (...)k. 8-11 akt, zaświadczenie ze spółdzielni mieszkaniowej k. 12 akt.

Pismem z 24 kwietnia 2018 roku T. M. wezwał H. M. do opróżnienia lokalu położonego w G., przy ulicy (...). Wezwanie zostało nadane 27 kwietnia 2018 roku na adres ul. (...), (...)-(...) G.. H. M. nie kontaktował się ani z K. M., ani z T. M. w celu zabrania swoich rzeczy.

Dowód: pismo z 24 kwietnia 2018 roku wraz z dowodem nadania k. 6-7 akt, zeznania świadka K. M. k. 42v-42 akt.

Pozwany H. M. może w każdej chwili zabrać swoje rzeczy.

Dowód: zeznania świadka K. M. k. 42v - 43 akt.

H. M. posiada orzeczony na stałe umiarkowany stopień niepełnosprawności od 23 stycznia 2001 roku. Nie posiada statusu osoby bezrobotnej, albowiem w 2017 roku osiągnął wiek emerytalny. Pobiera świadczenie z ZUS w wysokości 1633,13 zł. Nie korzysta ze świadczeń Pomocy Społecznej. H. M. mieszka i prowadzi gospodarstwo domowe w mieszkaniu przy ulicy (...) w G..

Dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 29-29v,33-33v, akt, informacja z PUP w G. k. 30 akt, informacja z (...) w G. k. 31 akt, zaświadczenie z ZUS k. 34 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że właścicielem lokalu przy ulicy (...) jest T. M., który otrzymał je od K. M. na podstawie umowy darowizny z 4 marca 2015 roku. Mieszkanie należało do majątku osobistego K. M.. Pozwany twierdził, że jest właścicielem połowy mieszkania, powołując się na zaświadczenie o zameldowaniu przy ulicy (...) oraz fakt opłacania rachunków. Powyższe okoliczności w sposób oczywisty nie determinują prawa własności do lokalu. Zameldowanie jest czynnością administracyjną i nie ma bezpośredniego związku prawem własności. Nie jest również okolicznością świadczącą o miejscu zamieszkania w rozumieniu prawa cywilnego. Odrębną kwestią jest zawarcie umów o dostawę energii elektrycznej – w tym przypadku zgodnie z zasadą swobody umów każda osoba może zawrzeć taką umowę i okoliczność zawarcia jej nie powoduje, że strona umowy staje się właścicielem lokalu, bądź nabywa do niego jakiegokolwiek prawo.

W niniejszej sprawie nie miał zastosowania art. 28¹ k.r.o. stanowiący, że jeżeli prawo do mieszkania przysługuje jednemu małżonkowi, drugi małżonek jest uprawniony do korzystania z tego mieszkania w celu zaspokojenia potrzeb rodziny. Przepis ten stosuje się odpowiednio do przedmiotów urządzenia domowego. H. M. i K. M. prowadzą oddzielne gospodarstwa domowe od 2002 roku, obecnie również zamieszkują oddzielnie. Tym samym w analizowanym przypadku nie może być mowy o jakimkolwiek zaspokajaniu potrzeb rodziny wobec długotrwałej separacji faktycznej małżonków. Pozwany, pomimo spoczywającym na nim ciężarze dowodu, nie wykazał okoliczności przeciwnych. Nie wykazał również prawa do składowania ruchomości w mieszkaniu położonym w G., przy ulicy (...).

T. M. może zatem skutecznie dochodzić roszczenia o nakazanie pozwanemu opróżnienia lokalu mieszkalnego z rzeczy H. M.. Zgodnie z art. 222 § 1 k.c. właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Powyższe roszczenie wynika bezpośrednio z prawa własności i powstaje w razie bezprawnego pozbawienia właściciela posiadania rzeczy bądź naruszenie własności przez pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą. Należy podkreślić, że powyższe roszczenie nie przysługuje właścicielowi jedynie w sytuacji, gdy osobie władającej rzeczą przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania nią.

Przedmiotowy lokal zajmuje obecnie K. M.. Pozwany w mieszkaniu przy ulicy (...) w G. składa swoje rzeczy, pomimo braku tytułu prawnego. Pozwany narusza w ten sposób własność przysługującą H. M.. W świetle ustaleń Sądu od 3,5 roku pozwany zamieszkuje i prowadzi wspólne gospodarstwo wraz z matką w mieszkaniu przy ulicy (...) w G., sporny lokal opuścił i żadną swoją czynnością nie dał powodu do uznania, że wyraża wolę dalszego pobytu w mieszkaniu przy ulicy (...) w G.. Zgodnie z zeznaniami świadka K. M. pojawił się w nim raz – w lutym 2015 roku – w celu zabrania części swoich rzeczy. Okoliczności dalszego zajmowania spornego lokalu przez H. M. nie potwierdziły dowody w postaci wywiadu środowiskowego oraz zeznań świadka K. M..

W niniejszej sprawie nie miał znaczenia powód opuszczenia przez pozwanego lokalu przy ulicy (...) w G.. Istota sprawy sprowadzała się do kwestii składowania przez pozwanego rzeczy w lokalu powoda.

Również okoliczność wymiany zamków, czy zgubienia przez pozwanego kluczy do lokalu, na które powoływał się pozwany, nie miały dla rozstrzygnięcia znaczenia. Pozwany, jak wskazała świadek K. M., w każdej chwili może wejść i

zabrać swoje rzeczy. Ponadto na tę możliwość wskazuje dotychczasowa praktyka pozwanego, który w lutym 2015 roku wyniósł część swoich rzeczy, a od tego momentu nie kontaktował się z powodem w tej kwestii, co również pozwany potwierdził na rozprawie. Wykonując wyrok Sądu pozwany winien zabrać z lokalu przy ulicy (...) w G. odzież, obuwie, telewizor, radio i pościel. Zgodnie z oświadczeniem świadka, do decyzji pozwanego pozostawiona została kwestia zabrania mebli należących do majątku wspólnego małżonków.

W świetle ustaleń Sądu do niniejszego postępowania nie znajdują zastosowania przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, ponieważ powództwo dotyczy jedynie opróżnienia lokalu z rzeczy. Na marginesie Sąd wskazuje, że pozwanemu z uwagi na możliwość zamieszkania w innym lokalu niż dotychczas używany, zgodnie z art. 14 ust. 4 nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego.

W tym stanie rzeczy, sąd orzekł, jak w pkt I. wyroku. O kosztach na zasadzie art. 98 k.p.c. orzeczono w pkt. II wyroku. Zasądzona została od pozwanego na rzecz powoda kwota 240 zł odpowiadająca kosztom zastępstwa procesowego (na podstawie § 7 pkt 1 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. - Dz.U. z 2015 r. poz. 1800, w brzmieniu obowiązującym), kwota 200 zł tytułem zwrotu opłaty od wniosku oraz 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt I C 431/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. doręczyć zgodnie z wnioskiem.

Głubczyce, 11 października 2018 roku

Asesor Sądowy Sądu Rejonowego K. N.